

des den Omstændighed, at han ikke har gjort Fordring paa Renten gennem en Række Aar, og at denne Undladelse fra hans Side maa siges at være undskyldelig, fordi han havde staaet i Mellemregningsforhold med Hensyn til andre Udgifter til Herredsfogeden og altsaa kunde antage, at Grunden til, at han ikke havde staaet Renten betalt, var den, at der skete Afdrag paa Mellemværendet. Dette synes ikke at være fuldkommen tilstrækkelig Grund til at fratagende ham enhver Mangel paa tilstrækkelig Paapaselighed, og da Spørgsmaalet ikke er ganske ligegyldigt, da det kan have Konsekvenser for Statskassen, har man i Udvalget ment, at man ikke vilde gaa videre i det Tilfælde, end den strenge Billighed fordrede. Man har altsaa ment at burde nedsætte Erstatningen med Rentens Beløb; det er ikke nogen stor Sum, det dreier sig om, det er 148 Kr. 05 Ø. — Det næste Forslag under Nr. 182 er en Gjengang. Det er en Folge af, at man fremdeles i Udvalget fastholder sin tidligere Stilling overfor den provisoriske Foranstaltning, hvorved der er foreslaaet til ekstraordinære Politiforanstillinger i Kjøbenhavn bevilget 150,000 Kr. — Der er ingen Grund for mig til at gaa ind paa de andre Vædringsforslag til § 26. Derfor skal jeg nævne et Forbehold med Hensyn til en Bevilling under Justitsministeriet paa § 26, nemlig til Indkjøb af Jord ved Bredsløselille Fængsel. Udvalget er nemlig gaaet ind paa, at det Areal, der foreslaas indkjøbt, bliver indkjøbt, idet man har erkjendt Nødvigheden af den Betragtning, at Fængslet paa Grund af de betydelige Udvidelser ved Glostrup, navnlig Opførelsen af Villaer, efterhaanden vil blive saaledes bebygget i sin umiddelbare Nærhed, at der kan være Fare for, at man om nogle Aar ikke uden særdeles uforholdsmæssige Priser vil kunne erhverve de Arealer til Udvidelsen af Fængslet, som man i alt Fald maa forbeholde, mulig kunde blive nødvendigt. Disse Udvidelser af Fængslet skal jeg ikke nærmere omtale, da det kun er ganske løst skitserede Planer, som jeg tror, at hverken Thinget eller Udvalget for Dieblisset kan binde sig til, men de er tilstrækkelige til, at vi ikke kunne modsætte os Indkjøbet paa nogenlunde rimelige Betingelser; allerede for Dieblisset ere Priserne ikke saa ganske billige. Derimod har man ment udtrykkelig at burde udtale, at man, idet man gaar ind paa Indkjøbene, ikke derigjennem slutter sig til den Motivering, der findes i Anmærningerne, som iøvrigt næppe heller, tror jeg, kunne siges at være en saadan, at Ministriet selv ubetinget vilde betragte denne Motivering som bindende for sig, idet det tror,

at det er almindelig anerkjendt, at der er ganske andre Opgaver, der foreligge, end de nævnte. Der er nærmest Tale om en Udvidelse af Betjentboligernes Antal, altsaa en Opførelse af Betjentboliger paa disse Grunde, som skulde leies ud til Funktionærer. Til dette Formaal vilde Udvalget i alt Fald bestemt fraraade, at Pengene bruges, men da det er oplyst, at det paa Grund af andre mulige Udvidelser vil kunne faae Betydning, har man ikke villet modsætte sig Indkjøbet, men med det udtrykkelige Forbehold, at man ikke derigjennem giver noget Tilfagn eller nogen Udsigt til, at man vil gaa ind paa det, der er nævnt i Anmærningerne. — Forslagene paa § 27 ere tiltraadte af Udvalget, og jeg skal ikke nærmere omtale dem.

Scharling: Idet jeg selvfølgelig for mit Vedkommende ikke har nogen Opfordring til at udtale mig om de Vædringsforslag, om hvilke hele Udvalget er enigt, skal jeg ligeledes følge den ærede Ordførers Exempel i ikke at komme ind paa de Vædringsforslag, som ere Gjengangere fra en Række tidligere Aar, og navnlig dem, som knyttede sig til Stridspunkter, som i en Række af Aar have været dette Thing og Regjeringen imellem. Jeg skal indskrænke mig til en almindelig Befragelse af, at der ikke synes at være nogen Tilbøielighed til at komme ind paa en Forhandling om dog at komme bort fra nogle af de Stridspunkter, navnlig dem, med Hensyn til hvilke man maa antage, at det ikke med Hensyn til Realiteten vilde være saa vanskeligt at komme til en Forstaaelse, og dette gjælder netop Realiteten af de paa det foreliggende Budget værende Stridspunkter, idet det sikkert maa antages, at man dog maa erkjende, at der i og for sig var lige saa megen Grund til at søge en Forøvelse af Kriminalretssassessorernes Antal som Overretssassessorernes, hvad Thinget er gaaet ind paa, og at der i det Hele er Anledning til at lade Udgifterne til Politivæsenet for en større eller mindre Del gaa over fra at være en kommunal Udgift til en Statsudgift. Der er derefter kun 3 af Vædringsforslagene, som jeg har Anledning til at udtale mig om. Det første er Vædringsforslaget under Nr. 41 til Assistance for Udgiverne af Lov- og Ministervialtidende. Udvalgets Mindretal kan slutte sig til de almindelige Betragtninger, som bleve gjort gjældende af den ærede Ordfører med Hensyn til disse Tidender, men har ikke deri kunnet finde tilstrækkelig Anledning til at negte det til Assistance begjærede Beløb, da det er utvivlsomt, at Arbejdet i de senere Aar ikke er sieget saa lidt. Da imidlertid Kertallet nu foreslaar Beløbet negtet,